

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobkyně: **S. S.**, zastoupena Mgr. Eduardem Benešem, advokátem se sídlem Na Rozcestí 1434/6, Praha 9, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2015, č. j. CPR-15742-4/ČJ-2015-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2016, č. j. 1 A 90/2015 – 39, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobkyně **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou prostřednictvím Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 27. 1. 2016, žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojí proti rozsudku městského soudu ze dne 12. 1. 2016, č. j. 1 A 90/2015 – 39, (dále jen „napadený rozsudek“), jímž městský soud zamítl stěžovatelčinu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2015, č. j. CPR-15742-4/ČJ-2015-930310-V237 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčino odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 15. 4. 2015, č. j. KRPA-338853-41/ČJ-2014-000022, kterým bylo stěžovatelce uloženo správní vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bodu 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) na dobu 1 roku ode dne, kdy pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Současně byla stěžovatelce ve smyslu § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovena doba k vycestování z území České republiky do 40 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Ve své kasační stížnosti stěžovatelka mj. požádala o přiznání odkladného účinku. K tomu uvedla, že důvodem přiznání odkladného účinku je dosud nevyřešený spor ohledně jejího pobytového oprávnění, jehož výsledek je zásadní pro následné úvahy o zákonnosti správního vyhoštění. V dané věci probíhá u městského soudu dosud

neskončené řízení pod sp. zn. 11 A 64/2015. Stěžovatelka dále uvedla, že je ve vysokém stupni těhotenství, což ji zcela znemožňuje vycestovat. Mimo to je jednatelkou a jedinou společnicí obchodní společnosti X a bez přítomnosti na území bude velmi obtížné řídit tuto společnost. V doplnění dále uvedla, že dne X se jí narodil syn A.. Dne 15. 4. 2016 bylo stěžovatelce ze strany Policie ČR sděleno podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí odůvodněné tím, že se zdržuje na území České republiky od 22. 2. 2016 neoprávněně. Pokud by Nejvyšší správní soud vyhověl žádosti o přiznání odkladného účinku, trestní řízení by mohlo být zastaveno, popř. by tato skutečnost mohla být v řízení zohledněna.

Žalovaný se k žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přiznává žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem*. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

Odkladný účinek představuje institut mimořádné povahy. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí městského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno.

Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud proto nejprve posuzoval, jaká újma by vznikla přiznáním, resp. nepřiznáním odkladného účinku stěžovatelce a jiným osobám.

Nejvyšší správní soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku mohlo v posuzované věci způsobit jiným osobám větší újmu, než která hrozí stěžovatelce. Důvod jejího vyhoštění není takové povahy, že by její další pobyt na území České republiky mohl znamenat hrozící nebezpečí pro jiné osoby, či jinou újmu. Soud neshledal ani jiné okolnosti, které by tomu nasvědčovaly a je tudíž přesvědčen, že výkon rozhodnutí by pro stěžovatelku znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, neboť stěžovatelka by nemohla plně uplatňovat svá práva v řízení před soudem (případně v dalších řízeních vedených v dané věci), čímž by bylo významně zasaženo do jejího práva na spravedlivý proces. Na tomto místě zdejší soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 – 25, kterým dospěl k závěru, že „[j]e-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma, hrozící stěžovateli z jeho výkonu, zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života“. Pro řádný výkon ústavního práva na spravedlivý

pokračování

proces je třeba, aby stěžovatelka mohla setrvat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je stěžovatelka v tomto řízení (jak požaduje soudní řád správní) zastoupena advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2012, č. j. 4 As 56/2012 – 60).

Nejvyšší správní soud též podpůrně přihlédl k tomu, že stěžovatelka v současné době pečuje o svého dvouměsíčního syna, což lze považovat za skutečnost, která případný okamžitý výkon rozhodnutí spočívající v jejím vycestování dočasně ztěžuje.

Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouze existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo zdát z doslovného výkladu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Toto ustanovení nutno vykládat ústavně konformním způsobem, a proto je třeba za pomoci testu proporcionality vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svědčícího žalobci s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). S ohledem na důvody správního vyhoštění leží v daném případě proti podstatné újmě, hrozící stěžovateli, riziko narušení veřejného zájmu jen nízké nebo maximálně mírné intenzity. Stěžovatelka byla totiž vyhoštěna toliko pro svou nelegální přítomnost na území České republiky. Nepáchala zde žádnou jinou nelegální činnost, nebyly zjištěny ani jiné skutečnosti, které by nasvědčovaly rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s. Je třeba připomenout, že v usnesení ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96, č. 786/2006 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud dovodil, že „[o]dkladný účinek podle § 107 soudního řádu správního může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu (či jeho části), ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo.“ Za dané situace se tedy do rozhodnutí o kasační stížnosti pozastavují účinky nejen ve vztahu k napadenému rozsudku městského soudu, ale odkladný účinek kasační stížnosti působí i ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalovaného, resp. předcházejícímu prvostupňovému rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatelky.

Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2016

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu